

VÝROČNÍ ZPRÁVA KMENE MNIWAČA

WIČAŠAYATAPI ZA ROK 2020

Kmen Mniwača Wičašayatapi vznikl 12. ledna 1990, nyní sídlí v Podhorách na Neveklovsku.

Jsme rodinný kmen, v současné době máme 8 členů do 23 let a tři děti na zasvěcovací stezce.

Struktura kmene

Náčelnice: Kateřina Prokešová Doležalová – Lus iya win

Ohnivec: Pavel Roubal – Glí Wičaša

Strážce wampumu: Jitka Doležalová - Stařešina

Písmák: Eva Šebková - Čanté lovánpi

schůzky

V roce 2020 jsme chtěli pořádat pravidelné schůzky 1 x měsíčně jako v roce 2019, ale situace s covidem nám v tom zabránila. A tak jsme se sešli pouze v únoru. Schůzka se konala na našem tábořišti, kde jsme hrály spoustu her a dokonce plnily Orlí pera. Na konci nechybělo standardní opékání buřtů.

výpravy

Znovu jsme se mohli sejít až v září, kdy jsme uspořádali celodenní výpravu. Cílem byla Rozhledna na Neštětické hoře. Cestou zpět na tábořiště jsme zkusili najít nějaké houby, což odstartovali nalezení dvou suchých bedel. Cestou jsme realizovali několik aktivit. Kousek za statkem na cestě k Radslavicím, si Anežka a Mirek vyzkoušeli střelbu z praku. Stříleli na terč žaludy. Také jsme si žaludy házeli mezi sebou. Paní Kolmanová, maminka našich dlouholetých členek, která se výpravy také účastnila, si začala zdobit větývku a tu na tábořišti pak použila na opékání. Od skalky v lesíku nad Mlékovicemi jsme šli na jih do lesa a cestou sebrali a ochutnali různá jablka. V cípu lesa našli pár hub, na polní cestě jsme dali sváčku a poslední zastávka byla na kopečku u cesty k lomu. Tam pak náhodou vznikla hra s míčem, nůší a holí. To byla velká legrace a bavilo nás to všechny. No, prostě s nůší na zádech a holí v ruce se Glí stal košem i brankářem. Glí měl bod pokud holí zablokoval dráhu míče a ostatní pokud dali koš. Jakmile se Glí míče dotkl rukou, což byl faul - a následovalo trestné střelení. Když nás to přestalo bavit, vyrazily jsme do tábora, na pozdní oběd. Pekli se buřty a kukuřice. Děti si dělali ještě test souhvězdí. Pak už jen společné foto a byl čas k odchodu. Tak vše proběhlo v poklidu a s radostí.

26. dubna – brigáda v Netlukách – Sešli jsme se pouze v malém počtu a ještě s rouškami, abychom připravili tábořiště na letní táboření. Příbuzný Stařešiny nám louku posekal, my jsme jí shrabali, trávu odvezli. Posekali jsme křovinořezy cestu a přilehlé stráně. Letos jsme vynechali veškeré hry i pečení buřtíků.

Tábory

V létě náš kmen pořádal opět pro místní děti 2 turnusy Příměstských táborů. Víkend před I. turnusem jsme museli, jako každý rok, ještě jednou posekat a shrabat louku, cesty a postavit tábor. Přestože nám počasí naprosto nepřálo, protože pršelo celý den, zvládli jsem to a v sobotu večer jsme si pochutnali na teplé bramborače a hrnku horkého čaje.

První turnus (13.7. - 17.7.) jsme objevili na tábořišti pyramidu a zahájili výpravu za pokladem Inků. Měli jsme 4 doupata – kovotepce, stavitele, hrnčíře a maskotvůrce. Prožívali jsem velmi dobrodružný týden, vyráběli sádrové masky, tepali jsme krásné šperky a vyráběli všechno možné z hlíny. Fakt jsme byli všichni hodně šikovní. Každý večer a i někdy přes den jsme se sešli v pyramidě a probírali všechno, co bylo potřeba, ať kolem her, či konflikty nebo vztahové radosti i strasti. Byl to skutečně krásný týden. Nakonec tábora jsme vykopali v lese jámu, kam jsme uložili bednu s věcmi, jako odkaz budoucím národům.

Druhý turnus (27.7 – 31.7.) byl celý jeden velký mejdan. Na táboře jsme měli hry bez hranic. Pozvání k soutěžení přijaly hned čtyři města. Pozvání přišlo z města Monte Vega, z Brazílie. A tak se soutěžilo, tancovalo, zpívalo... Jezdilo se rally, kreslilo všemi částmi těla. No, o zábavu opravdu nouze nebyla.

Mezi Příměstskými tábory jsme letos dělali nový turnus – pobytový tábor, od neděle 19. 7 do soboty 25.7. Dostali jsme se hned první den do kláštera, kde nás uvítal starý moudrý mnich. Jenže!!! Hned první večer byl klášter přepadený a tajné svitky ukradeny. Starý moudrý mnich zemřel. Tááák a co teď.

Ráno jsme se probudili a do kláštera dorazil mladý mnich a začala dobrodružná cesta za nalezení svitků. Prožívali jsme den hada, jeřába, opice a tygra, Každým dnem jsme byli blíž a blíž objevení svitků a věřte, nevěřte, svitky jsme našli a na konci strastiplné cesty nás čekala velká odměna – veliký dort. Mňam!!!

Od 1. 8. do 8. 8. jsem si zatábořili my, z našeho kmene. Zachovali jsme tradici, že každý den vařila jedna grupa a opět nám moc chutnalo. Všechno bylo moc mňam. Letos připravila celotáborovou hru rodina Hrábkova. Víte co? Ztratil se nám hned na začátku táboření Ludvíček. Znáte ho? Je to sádrový trpaslík, který neříká tak ani tak, ale na jeho slova vždycky dojde. Jasně Ludvíček z Krysáků. Dostávali jsme zprávy a hledali a hledali, až jsme našli chudáka Ludvíčka, Sebral ho ten ošklivej Bruno. To

bylo radosti, až jsme se museli odměnit čokoládovým a karamelovým dortem. A to víte, že zbylo na Ludvíčka, Hodana, Huberta i na potkana Edu.

Mimo celotáborovky jsme opět hráli různé hry, četli si druhý díl Krysáků jako večerníčka, jezdili na zmrzlinu a koupat se k řece. Večer jsme seděli u ohně, povídali si a zpívali. Jj, byl to zase moc pěkný týden.

Hospodaření

Převod z roku 2019:	33.839,-
Příjem 2020	23.033,-
Výdej 2020	38.749,-
ZŮSTATEK	18.123,-

Za kmen Mniwača Wičašayatapi zapsala: Jitka Doležalová